Μαρία Τζιρίτα: Το ταξίδι της Ελπίδας

[Ράνια Παπαδοπούλου / Ελλάδα / 10.03.16]

Συνέντευξη
Πειραιάς 1967. Το πλοίο Ελπίς ξεκινά για μία ακόμα φορά το ταξίδι του με προορισμό την Αυστραλία. Στο νέο της μυθιστόρημα «Το ταξίδι της Ελπίδας», η συγγραφέας Μαρία Τζιρίτα μας μεταφέρει στο παρελθόν και σκιαγραφεί την ιστορία ανθρώπων με διαφορετικά προβλήματα με κοινό στόχο μία καλύτερη ζωή. Μερικές μέρες μετά την κυκλοφορία του βιβλίου της από τις εκδόσεις Ψυχογιός, η Μαρία Τζιρίτα μιλά στο www.artinews.gr για το ταξίδι της ελπίδας, τις επιλογές ενός ανθρώπου , τον παράγοντα τύχη και την ενδοοικογενειακή βία

-Στο μυθιστόρημά σας τα γεγονότα διαδραματίζονται τη δεκαετία του 1960, όπου πολλοί Έλληνες επιβιβάστηκαν στο Ελπίς με προορισμό την Αυστραλία και άλλες χώρες του εξωτερικού. Τι σας ώθησε να αναφερθείτε σε εκείνη την περίοδο;
Μ.Τ.: Το γεγονός ότι οι σημερινές οικονομικές συνθήκες αναγκάζουν και πάλι πολλούς συμπατριώτες μας να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη εκτός Ελλάδας.

-Θα μπορούσατε να μας σκιαγραφήσετε τους ήρωες του βιβλίου σας;
Μ.Τ.: Είναι άνθρωποι απλοί, καθημερινοί, με προβλήματα διαφορετικά ο καθένας, σε διαφορετικές ηλικίες αλλά με ένα κοινό συναίσθημα: την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή.

-Τι συμβολίζει η Ελπίδα στο βιβλίο σας;
Μ.Τ.: Την δύναμη που έχει ο καθένας από μας μέσα του και ενδεχομένως δεν το γνωρίζει.

-Η ζωή ενός ανθρώπου μπορεί να αλλάξει από τις επιλογές του ή ο παράγοντας τύχη έχει ένα σημαντικό μερίδιο ευθύνης;
Μ.Τ.: Στο βιβλίο μου δείχνω καθαρά ότι οι επιλογές μας καθορίζουν τη ζωή και την πορεία μας. Ακόμα και τα τυχαία γεγονότα δε θα είχαν συμβεί αν κάποια στιγμή εμείς οι ίδιοι δεν είχαμε κάνει μια συγκεκριμένη επιλογή που μας οδήγησε σε αυτά.

-Η Ελπίδα είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας, αλλά βρίσκει τη δύναμη να συγχωρήσει τον «πατέρα» της αφενός, αλλά και τον άντρα της και τον αδερφό του. Είναι τόσο εύκολο πράγμα τελικά η συγχώρεση;
Μ.Τ.: Η συγχώρεση δεν είναι καθόλου εύκολο πράγμα, γιατί για να την αισθανθείς πρέπει να ξεπεράσεις τον ίδιο σου τον εαυτό. Όταν όμως το καταφέρεις, είναι τόσο μεγάλη η λύτρωση και η δικαίωση που νιώθεις, που ακουμπάς πραγματικά την ευτυχία.

-Η κοπέλα στην αρχή σιωπά. Η σιωπή ωστόσο δεν είναι λύση.
Μ.Τ.: Δεν είναι η οριστική λύση σαφώς, αλλά καμιά φορά χρειάζεται να κάνεις υπομονή για να έρθει η κατάλληλη εκείνη στιγμή που θα μιλήσεις και θα πράξεις όπως πρέπει.

-Τι μήνυμα δίνετε στις γυναίκες που είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας με την ιστορία της Ελπίδας;
Μ.Τ.: Το σημαντικότερο είναι να προσπαθούν πάντα να έχουν επαφή με τον εαυτό τους και το συναίσθημα τους έτσι ώστε να μην νιώσουν ποτέ ότι τους αξίζει αυτό που τους συμβαίνει. Μόλις συνειδητοποιήσει ένας άνθρωπος ότι αξίζει κάτι καλύτερο, είναι βέβαιο ότι θα το διεκδικήσει.

-Η ιστορία της Ελπίδας είναι εμπνευσμένη από πραγματικά γεγονότα;
Μ.Τ.: Υπάρχουν στο βιβλίο πραγματικά γεγονότα από διηγήσεις ανθρώπων της εποχής εκείνης. Ο λόγος που ανάγκασε την Ελπίδα να το σκάσει από το σπίτι της είναι δυστυχώς πραγματική ιστορία.

-Ποια είναι τα επόμενα σχέδιά σας;
Μ.Τ.: Το επόμενο βιβλίο μου είναι βασισμένο σε αληθινή ιστορία και έχει ως κεντρικό θέμα το Αλτσχάιμερ και πως αυτή η ασθένεια στιγμάτισε μια ολόκληρη οικογένεια.